

F. Scott Fitzgerald: A nagy Gatsby **-szövegrészlet-**

- Olyan a házad, mintha világkiállítást akarnál rendezni –mondtam neki.
- Gondolod? – és szórakozottan nézett a háza irányába. –
- Néhány szobába néztem be. Nem volna kedved velem jönni Coney Islandra, öreg bajtárs? Az én kocsimon.
- Túl későn van hozzá.
- Vagy ússzunk egyet az uszodámban? Úgyse használtam egész nyáron.
- Le kell feküdnöm.
- Ahogy akarod.
- Láttam, hogy elfojtott kíváncsisággal várja, nem akarok-e neki valamit mondani.
- Beszéltem Miss Bakerrel – szóltam egy pillanattal később.
- Holnap felhívom Daisyt, és meghívom teára.
- Nagyon kedves – mondta, mintha nem lenne fontos neki. –De semmiképpen se okoz magadnak alkalmatlanságot.
- Melyik nap felel meg neked?
- Neked melyik nap felel meg? – helyesbítette gyorsan a kérdésemet. – Nem akarom, hogy bármi alkalmatlanságot okozz magadnak. Erről van szó.
- Jó lesz holnapután?
- Egy pillanatig gondolkodott, majd kelletlenül mondta:
- Le akarom nyírni a gyepet – mondta.
- Mindketten a gyepre néztünk. Pontosan látni lehetett, ahol az én udvaromon az elhanyagolt gyep végződött, és ahol az ő sötétebb zöld, jól gondozott pázsitja kezdődött. Sejtettem, hogy az én udvarom gyepjére gondol.
- Van aztán még egy apróság – mondta bizonytalanul.
- Halasszuk el tehát néhány nappal? – kérdeztem.
- Nem erről akarok most beszélni. Legalábbis... – Látszott rajta, nem tudja, hogyan kezdjen hozzá.
- Arra gondoltam tudniillik – figyelj ide, öreg bajtárs, azt hiszem, te nem keresel valami sokat? Vagy igen?
- Nem túl sokat.
- Ez láthatólag megnyugtatta, és bizakodóbban folytatta.
- Gondoltam, és azért, ha megbocsátasz – szóval tudod, nekem van egy mellékes üzletem is, értesz, ugye? És gondoltam, ha nem keresel sokat... ugye, ha jól tudom, kötvényeket adsz el, öreg bajtárs?
- Azzal próbálkozom.
- Akkor ez a dolog bizonyosan érdekel. Nem venné igénybe sok idődet, és hozna is valamit a konyhára. De a dolog bizalmas természetű.
- Tudom, hogy más körülmények között ez a beszélgetés életem egyik fordulópontjává lehetett volna. Mivel azonban ajánlatát nyilvánvalóan és tapintatlanul bizonyos szolgáltatások fejében ajánlotta fel, el kellett utasítanom.
- Nincs semmi szabad időm – mondtam. – Nagyon lekötelezel vele, de sajnós, nem tudok több munkát vállalni.
- Nem lesz semmi dolgod Wolfshiemmel. – Nyilvánvalóan arra gondolt, hogy semmi kedvem az ebédnél emlegetett „összeköttetés”-hez, de közöltem vele, hogy téved. Várt egy pillanatig,

nem akarom-e folytatni a beszélgetést, de mikor látta, hogy nem megy velem semmire, vonakodva hazament.

Az este mámorossá és boldoggá tett, és nyomban mély álomba merültem, amint letettem a fejemet a párnára. Nem tudom, Gatsby elment-e Coney Islandra, vagy hogy még hány óráig járta sorra házának fényesen kivilágított termeit. Másnap reggel felhívtam Daisyt, és meghívtam teára.

–Tomot ne hozd magaddal – mondtam külön hangsúllyal.

–Mit mondasz?

–Tomot ne hozd magaddal!

–Ki az a Tom? – kérdezte ártatlanul.

A meghívás napján zuhogott az eső. Délelőtt tizenegy órakor megjelent egy esőkabátos férfi fűnyíró géppel, kopogtatott a bejárati ajtón, és azt mondta, Mr. Gatsby küldte, hogy a gyepet nyírja meg az udvaromban. Erre eszembe jutott, hogy elfelejtettem a finn bejárónőnek szólni, hogy jöjjön vissza délután. Behajtottam tehát a faluba, hogy megkeressem a sáros utcákon, s hogy vegyek néhány teáscsészét, citromot és virágot.